

CENTRALE RAAD VAN BEROEP

96/9559 AWW

UITSpraak

in het geding tussen:

C. K., wonende te R., appellante,

en

de Sociale Verzekeringsbank, gedaagde

I. ONTSTAAN EN LOOP VAN HET GEDING

Namens appellante is mr. R. Bijlsma, advocaat te Rotterdam, op in het beroepschrift d.d. 10 oktober 1996 aangegeven gronden bij de Raad in hoger beroep gekomen van een door de Arrondissementsrechtbank te Rotterdam onder dagtekening 9 september 1996 tussen partijen gegeven uitspraak, waarnaar hierbij wordt verwezen.

Gedaagde heeft bij brief van 16 december 1996 een verweerschrift ingediend.

Op verzoek van de Raad heeft gedaagde bij brief van 3 juli 1997 nadere stukken in het geding gebracht.

De gemachtigde van appellante heeft bij ongedateerde brief - bij de Raad binnengekomen op 22 juli 1997 - de Raad een schrijven van 10 juli 1997 van drs. P.A.G.M. van de Mosselaar, belastingadviseur te Breda, doen toekomen.

Gedaagde heeft bij brief van 29 augustus 1997 op de hierboven vermelde stukken gereageerd. De gemachtigde van appellante heeft de Raad bij brief van 5 november 1997 de reactie van drs P.A.G.M. van de Mosselaar voornoemd op de brief van gedaagde van 29 augustus 1997 doen toekomen.

Het geding is behandeld ter zitting van de Raad, gehouden op 8 januari 1998, waar namens appellante is verschenen mr. J.B. van Rij, kantoorgenoot van mr. Bijlsma voornoemd, en waar gedaagde zich niet heeft doen vertegenwoordigen. Van de kant van appellante is als getuige/deskundige meegebracht en door de Raad gehoord drs. Van de Mosselaar voornoemd.

II. MOTIVERING

In de bestreden beslissing van 2 december 1993 heeft gedaagde geconcludeerd dat appellante geen recht heeft op een pensioen of een tijdelijke uitkering ingevolge de Algemene Weduwen- en Wezenwet (hierna: AWW) omdat haar ex-echtgenoot op de datum van zijn overlijden niet verzekerd was ingevolge de AWW.

De Raad heeft in dit geding de vraag te beantwoorden of de bestreden beslissing in rechte kan worden gehandhaafd.

Ingevolge artikel 8 van de AWW heeft de weduwe van een verzekerde, zolang zij de leeftijd van 65 jaar nog niet heeft bereikt, overeenkomstig de bepalingen van deze wet recht op weduwenpensioen.

Ingevolge artikel 7 van de AWW is verzekerd overeenkomstig de bepalingen van deze wet, diegene, die

- a. ingezetene is,
- b. geen ingezetene is, doch ter zake van in Nederland in dienstbetrekking verrichte arbeid aan de loonbelasting is onderworpen.

Niet in geschil is dat de ex-echtgenoot van appellante op het moment van overlijden niet terzake van binnen Nederland in dienstbetrekking verrichte arbeid aan de loonbelasting was onderworpen.

Ingevolge artikel 2 van de AWW is ingezetene diegene die in Nederland woont. De vraag waar de ex-echtgenoot van appellante op de datum van zijn overlijden woonde, wordt voor de toepassing van de AWW ingevolge artikel 3, eerste lid, van die wet naar de omstandigheden beantwoord.

Uit de gedingstukken en het verhandelde ter zitting van de Raad blijkt van de navolgende omstandigheden.

De ex-echtgenoot van appellante, N.P. R., geboren 23 april 1941 (hierna: R.), was - om fiscale redenen - voornemens naar Curaçao te emigreren. Hij heeft zich om die reden op 27 oktober 1992 doen uitschrijven uit het bevolkingsregister. Per diezelfde datum is de statutaire zetel van E. Holding BV, waarvan hij directeur en eigenaar was, verplaatst naar Curaçao. Hij wist toen al dat hij ongeneselijk ziek was. Op 17 november 1992 heeft hij op Curaçao een nieuwbouw huis gekocht, waarin hij pas begin december 1992 kon gaan wonen. Op 18 december 1992 is hij ingeschreven in het bevolkingsregister op Curaçao. Vóór de kerstdagen, die hij met zijn kinderen in Nederland wilde doorbrengen, is hij teruggekeerd naar Nederland. Ook diende hij nog de formaliteiten voor zijn emigratie af te ronden. Hij verbleef daarna tot zijn overlijden op 25 januari 1993 in een gemeubileerde flat in Rotterdam.

Gelet op de hiervoor vermelde feiten en omstandigheden is de Raad, anders dan de rechtbank, van oordeel dat de emigratie van R. naar Curaçao door zijn overlijden op 25 januari 1993 in de aanloopfase is blijven steken zodat niet gezegd kan worden dat hij Nederland metterwoon had verlaten.

Ter zitting van de Raad is nog aangevoerd dat R. gedurende de periode augustus 1992 tot januari 1993 - afgezien van een cruise in de Caribische wateren - in totaal ongeveer twee weken op Curaçao (in een hotel) heeft verbleven en dat alle sociale contacten van R. - met familie, bedrijf, arts - zich in Nederland afspeelden. Al deze feiten en omstandigheden brengen de Raad tot het oordeel dat het middelpunt van het maatschappelijk leven van R. ten tijde van zijn overlijden nog in Nederland was gelegen zodat R. ten tijde van zijn overlijden op 25 januari 1993 als verzekerde in de zin van de AWW dient te worden aangemerkt. De aangevallen uitspraak en de bestreden beslissing komen derhalve voor vernietiging in aanmerking.

De Raad ziet aanleiding gedaagde op grond van artikel 8:75 van de Algemene wet bestuursrecht te veroordelen in de proceskosten van appellante in hoger beroep, welke worden begroot op f 2130 voor rechtskundige bijstand en f 466,40 (4 uur x f 116,60) voor de kosten van de getuige/deskundige. Van voor vergoeding in aanmerking komende kosten in eerste aanleg is de Raad niet gebleken.

Tevens dient gedaagde het door appellante in eerste aanleg en in hoger beroep gestorte griffierecht ad f 175 te vergoeden.

De Raad beslist mitsdien als volgt.

III. BESLISSING

De Centrale Raad van Beroep,

recht doende:

vernietigt de aangevallen uitspraak en de bestreden beslissing;

bepaalt dat gedaagde een nieuw besluit neemt op het verzoek van appellante met inachtneming van hetgeen de Raad in deze uitspraak heeft overwogen; veroordeelt gedaagde in de proceskosten van appellante in hoger beroep ten bedrage van f 2596,40;

bepaalt dat gedaagde het gestorte recht van in totaal f 175 aan appellante vergoedt.

19 februari 1998